

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. S.**, zastoupeného JUDr. Janou Kuřátkovou, advokátkou, se sídlem Hilleho 6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 5. 2009, č. j. 56 Az 45/2009 - 6,

takto:

- I. Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 5. 2009, č. j. 56 Az 45/2009 - 6, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.
- II. Ustanovené zástupkyni žalobce, JUDr. Janě Kuřátkové, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 5. 2009, č. j. 56 Az 45/2009 - 6, o odmítnutí jeho podání, jímž se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2009, č. j. OAM - 98/LE - ZA08 - 2009, kterým byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany.

Krajský soud žalobu odmítl, protože žalobu žalobce kvalifikoval jako opožděnou, neboť podle § 32 odst. 2 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) lze proti rozhodnutí o žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jímž se tato žádost zamítá jako zjevně nedůvodná, podat žalobu ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Krajský soud v napadeném rozhodnutí odůvodnil své rozhodnutí tak, že žalobci bylo rozhodnutí

doručeno dne 24. 4. 2009, posledním dnem lhůty k podání odvolání byl 1. 5. 2009 a žalobce žalobu podal až dne 4. 5. 2009, tudíž opožděně.

V kasační stížnosti stěžovatel namítl, že napadené usnesení krajského soudu je nezákonné, protože soud nesprávně posoudil lhůtu pro podání žaloby. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 15. 6. 2009 rovněž konstatoval, že podání stěžovatele soudem shledanou vadou opožděnosti netrpí.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovateli skutečně bylo doručeno napadené správní rozhodnutí 24. 4. 2009 a stěžovatel žalobu podal 4. 5. 2009.

Napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno dne 11. 5. 2009. Kasační stížnost byla podána dne 25. 5. 2009.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.). V kasační stížnosti, kterou podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), uplatňuje mimo jiné námitku nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí svého návrhu, tedy námitku z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud pro tento důvod shledává kasační stížnost přípustnou. Nejvyšší správní soud za této situace napadený rozsudek krajského soudu v mezích řádně uplatněného kasačního důvodu podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. přezkoumal, přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Krajský soud pochybil v závěru, že stěžovatel nedodržel lhůtu pro podání správní žaloby, neboť nesprávně použil ustanovení soudního řádu správního, zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle ust. § 40 odst. 3 s. ř. s. „*případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den*“. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s názorem krajského soudu, že žaloba proti napadenému rozhodnutí měla být podána 7 dnů ode dne jeho doručení a že by posledním dnem lhůty k podání odvolání byl 1. 5. 2009, pokud by tento den nebyl svátkem. Po tomto dni 1. 5. 2009 pak následovala sobota a neděle, a proto posledním dnem lhůty pro podání správní žaloby byl den 4. 5. 2009, kdy stěžovatel žalobu podal.

Pokud tedy krajský soud v této věci konstatoval, že stěžovatelem podaná žaloba byla podána opožděně, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. b) odmítl, je jeho rozhodnutí v rozporu se zákonem. Nejvyšší správní soud proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení.

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Stěžovateli byla usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 45/2009 - 14 ze dne 25. 5. 2009 pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Protože v

dané věci nebyly provedeny ustanovenou advokátkou žádné úkony, jak vyplývá z obsahu soudního spisu, a nebyly tak naplněny zákonné předpoklady pro přiznání odměny ve smyslu platné právní úpravy dané vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, bylo rozhodnuto, že ustanovené zástupkyni stěžovatele, advokátce JUDr. Janě Kuřátkové, se nepřiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti, jak uvedeno v bodě II. výroku tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu